

KZ 4M

BULLETIN

PERSONEELBLAD VAN DE N.V. KEMPENSCHÉ ZINKMAATSCHAPPIJ
EN N.V. GEMENGDE METAALERTSEN, BUDEL

KERSTMIS 1954

REDACTEUR: D. ROOYMANS

HET is een wondere wereld, de wereld van Kerstmis en Kerstverhalen zijn wondere verhalen, gemaakt van diepe duisternis en heel zacht licht, van sneeuw en huiselijke warmte, van sombere werelden en kerken vol gezang, van menselijke mildheid en goddelijke liefde.

Met Kerstmis is de aarde stil en buigt de hemel zich vertederd tot haar neer.

Met Kerstmis staakt de wereld haar rutseloze arbeid overal waar het maar mogelijk is en waar het niet kan krijgt het werk iets van de wijding van een offer. In de stilte van de heilige nacht ondergaat dan ook de eenzame werker de geheimzinnige vreugde, welke in dit uur het deel is van iedere mens, die van goede wil is; de soldaat die op wacht staat, de machinist wiens werk geen uitstel lijden kan, de mannen op zee en de werkers in de continu-bedrijven. De mannen aan de ovens ook; is het niet, alsof de honderden oven-vlammen worden tot evenveel feestelijk-flikkerende kaarsen ontstoken voor het Kind in deze nacht geboren, ook voor hen?

Indedaad, Kerstmis heeft een heel eigen stemming, die niemand missen wil en niemand missen kan.

De wereld is zo nuchter; Kerstmis is poëzie.

De wereld is zo zakelijk; Kerstmis is romantiek, die hangt aan een takje groen, een brandend kaarsje, een onderwets lied of een teer verhaal.

De stemming van Kerstmis is broos als het sneeuwen pluimpje, dat wiegelt op de spar, even licht verstoerbaar als de stilte van deze schone nacht.

Wat beslekt toch de mens met Kerstmis?

Het is het heimwee van een aarde, die eenmaal de warme adem van de hemel heeft gevoeld. Het is het heimwee van een wereld, die eenmaal de zang van engelen heeft gehoord. Het verlangen van de banneling, die de stem van de Bevrijder heeft vernomen. Het is het heimwee van het kille, het profane, het onchristelijke naar de warmte van het Evangelie, naar de Waarheid.

Alleen het Evangelie geeft aan het Kerstfeest zijn diepere betekenis en die onbeschrijflijke stemming van Kerstmis is het verlangen van een grotendeels ontkerstende wereld naar het oude Christendom, waarin zij werd geboren. Het is het oude heimwee naar het Vaderhuis, dat niemand ongestraft verlaten en verloochenen kan!

Daarom is de schoonste Kerststemming nog steeds die, welke ons over de velden van Bethlehem tegemoet komt. Daarom is het schoonste Kerstverhaal nog steeds het.... Kerstverhaal.

Kennen wij het nog, het oude verhaal, dat zulke ontstellende dingen vertelde met de eenvoud van de waarheid?

In die dagen nu verscheen er een besluit van Keizer Augustus

om een volkstelling over de hele wereld te houden — Allen gingen op reis om zich aan te geven — ieder naar zijn eigen stad. En daar nu Josef uit het huis en het geslacht van David was vertrok ook hij uit Galilea — uit de stad Nazareth — naar Judea, naar de stad van David, Bethlehem geheten, om zich aan te geven met Maria — zijn verloofde vrouw — die in gezegende toestand was.

Ziet, daar komen zij!

Achter hen wuiven de palmen van het Galilese landschap. Voor hen deint de uitgestrekte vlakte van Esdrelon. In het Westen steekt de Karmel zijn kop omhoog, verbaasd over zoveel eenvoud. In het Oosten schudt de Mabor zijn machtige kruin over zoveel argeleiosheid.

Eeuwen en eeuwen hebben deze stoere poortwachters het geweld van oorlogvoerende legers voorbij zien trekken en de vlakten zijn tientallen malen gedrenkt met bloed.

Maar het ezeltje, dat Maria draagt, ruikt geen bloed, want dit is een tocht van de vrede over het slagveld van de oude wereld.

Daar komen zij!

Een eenvoudige werkmans. Hij is voornamer gekleed nu dan thuis in de werkplaats, maar het is nog de eenvoud zelf. Hij heeft de lendenen omgord, de sandalen aan de voeten en de stok in de hand Hij is op reis!

Plechtig stapt hij naast de ezel, waarop Maria troont; zo klein en toch zo groot. Groot om de Goddelijke geheimen, die zij zo argeloos door de wereld draagt.

Niemand kan vermoeden, dat deze jonge bruid onder haar hart de vervulling draagt van wat aan Abraham eens beloofd werd:

In Uw geslacht zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.....

Zo naderen zij Jeruzalem, sinds duizend jaar hart en hoofd van het land. De stad van de tempel en de stad van de Koning.

Aan de poort van het paleis, waarachter koning Herodes zijn ouderdom en ziekte verbergt, kijkt de schildwacht onverschillig naar deze twee, die aan de karavaan geen kleur of rijkdom schenken. De tollenaar aan de stadspoort valt hen zelfs niet lastig. Wat betekenen zij voor hem?

Immiddels dragen zij de vervulling van de profetieën naar de vaderstad van David, naar Bethlehem.

..... terwijl zij daar waren — brak de tijd van haar Moederschap aan — zij baarde haar eerstgeboren zoon, wikkelde Hem in doeken en legde hem neer in een kribbe — want in de herberg er was geen plaats voor Hem.

De herberg!

Op een groot zonnig binnenplein verdringen kamelen en muilezels zich rond de gevulde waterbakken. Tierende karavaandrijvers rukken aan tomen en zadeliemen. Kinderen struikelen over kisten, pakken en zakken, die in wilde wanorde door elkander liggen. Ieder doet zijn werk of zoekt zijn plaats voor de nacht. Maria en Josef zijn mensen tussen andere mensen. Er was voor hen geen plaats in de herberg. Was er geen plaats voor Maria?

Voor een vrouw in haar toestand moet alles wijken als zij zich zelf niet terugtrekt. Maar „de dienstmaagd des Heren” zal wel niet lang gearzeld hebben. Als er niet voor iedereen plaats is, vindt de nederige het al gauw vanzelfsprekend, dat zij overschiet. Zij zijn dus weggegaan.

Waarheen?

Hebben zij een plek gevonden dichtbij of veraf? Heeft men hen bijgestaan bij het zoeken? Heeft men hen aan zichzelf overgelaten?

Wij weten het niet.

Zij, die het zeker heeft geweten en alles in haar hart bewaarde, heeft het niet de moeite waard geacht om er bij stil te staan.

Om te verklaren, dat zij haar kindje in een kribbe heeft gelegd, heeft zij verteld, dat er voor hen geen plaats in de herberg was geweest. Dat is alles.

Waar staat een kribbe, zo niet in een stal? In een stal, volgens de oudste tradities van Bethlehem een grot in het gebergte; daar heeft zij het Kind ter wereld gebracht.

Pover decor rond een gebeuren, dat zo prachtig was aangekondigd door de engel:

Gij zult een zoon baren en zijn naam zal Jezus zijn — Hij zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God zal Hem de troon van Vader David geven. — Hij zal koning zijn over het huis van Jacob in eeuwigheid en aan zijn koningschap zal geen einde komen.

Welk een hulpeloosheid rond de geboorte van een Kind, wiens naam eenmaal de wereld zou op de knieën werpen:

Josef, zoon van David, vrees niet Maria Uw vrouw tot U te nemen — want wat in haar is geboren is van de Heilige Geest. Zij zal een zoon baren en Hem Jezus noemen want Hij zal zijn volk verlossen van de zonde.

Maar dit waren boodschappen van de hemel en wie van de hemel niets weet of weten wil kan het goddelijke niet ontdekken. Hij ziet het niet in zichzelf en bespeurt het nog minder bij anderen.

Toch heeft de hemel in die nacht zijn warmte niet kunnen beletten uit te slaan in vlammen van vreugde en stralen van licht. Toch was de Kerstnacht te rijk aan mysterie. Toch moest er iets gebeuren waardoor een hart aan het zingen sloeg en een ziel aan het bidden.

Dit gebeurde in het veld, onder de nederigen:

Nu waren er herders in die streek die in het open veld overnachten en hun kudde bewaakten. Eensklaps stond er voor hen een enkel des Heren en een hevige vrees greep hen aan. Maar de Engel sprak tot hen: „Vrees niet, want ik verkondig U een grote vreugde die voor het hele volk bestemd is — Heden is U in de stad van David een Verlosser geboren: Christus, de Heer. Dit zal U het teken zijn; gij zult een kindje vinden dat in doeken is gewikkeld en in een kribbe ligt.

..... En plotseling was de Engel door een hemelse legerschare omringd — Zij loofden God en zongen:

Glorie aan God in den Hoge en Vrede op Aarde onder de mensen van goede wil.

Wanneer aldus de hemel opengaat, dan voelt de mens zich van de aarde opgeheven. De herder vergeet zijn schapen, kent geen tijd en afstand meer. God spreekt dan van binnenin de mens. De dingen van deze wereld spreken dan slechts van buiten tegen hem aan.

Maar na het verdwijnen van het Licht draagt de Engelen stonden de herders plotseling weer in aardse duisternis. De velden lagen weer onder hun voeten alsof er niets gebeurd was en zij zagen elkander aan en verwonderden zich nog steeds dezelfde mensen te zijn. Het contact met de aarde kwam weer tot stand maar hun ziel was gegrepen door het groot verlangen, dat geboren was door het contact met de hemel. Dat was het eerste verlangen naar Bethlehem; het verlangen naar Kerstmis.

*

Sindsdien kan de aarde dit verlangen, dit heimwee niet meer stillen. In die eerste Kerstnacht werd de mens door een toverstaf geraakt en telkenjare, wanneer het Kerstmis wordt, zit iedere mens weer te wachten op die zachte vleugelslag, die van de hemel komt.....

Laten wij, zoals de herders, opgaan naar het Kind opdat wij vrede vinden, allen.

Opdat het voor ons allen wordt:

EEN ZALIG KERSTFEEST!

VOOR EN DOOR ALLEN.

* Met dit nummer gaat het tweede K.Z.M.-Bulletin in zijn nieuwe vorm en oplaag onze wereld in. Onze wereld; dat wil zeggen, de gemeenschap van alle werkers van de Kempensche Zink Maatschappij en de Gemengde Metaalartsen.

Het voornemen bestaat om het Bulletin voortaan tegen het einde van iedere maand te doen verschijnen en verspreiden onder alle personeelsleden. Met de bedoeling, dat het inderdaad een eigen blad, vóór en dóór allen zal worden.

Dit nummer staat in het teken van Kerstmis, het huiselijke feest bij uitstek. Het vorige Bulletin was in hoofdzaak gewijd aan onze gedecoreerden en jubilarissen.

Uiteraard is het niet altijd feest en zal als regel in een personeelsorgaan de zakelijke inhoud moeten domineren. Wat niet betekent, dat er geen plaats zou zijn voor de meer vreugdevolle dingen, in het bijzonder voor die, welke onze gemeenschap direct aangaan. Wij denken hier aan onze ontspanningsverenigingen, aan cultureel werk, aan sport e.d. Hoofdzak is, dat wij samen van ons personeelsorgaan iets goeds en iets nuttigs maken. Het moet inderdaad het medium zijn ter voorlichting van allen, die aan ons bedrijf zijn verbonden.

Daarom zal in ons blad de Directie bij tijd en wijle haar stem doen horen en aldus tot aan de man in de verste uithoek van het bedrijf haar bedoelingen kunnen uiteenzetten.

Anderzijds beoogt de bedrijfskrant een goede onderlinge verstandhouding tussen de personeelsleden te bevorderen. Wat o.m. geschieden kan door uitwisseling van ideeën, door reportages van de afdelingen, zodat men beter inzicht krijgt in elkaanders werk. Voor het club- en verenigingsnieuws is plaats en artikelen over hobby of pennevruchten op literair terrein zijn helemaal niet uitgesloten. Kortom; in het K.Z.M.-Bulletin is plaats voor alles, wat maar enigszins past in de sfeer van een personeelsorgaan en wat onze werkers interesseren kan.

Het Bulletin is vóór en dóór allen. Het eerste is zeker waar. Het tweede moet nog waar gemaakt worden. Dit zal waar worden, als ieder, die er maar enigszins toe in staat is zijn bijdrage levert. Het is daartoe heus niet noodzakelijk een fijnbesneden pen te hebben. Ook de man, die niet gewend is met pen en papier om te gaan kan dikwijls een waardevolle bijdrage leveren. Zijn idee of wens of opmerking, slechts puntsgewijze op papier gezet wordt door de redactie wel omgezet in een leesbaar artikel. Het gaat er om, dat iedereen in de mogelijkheid is zijn stem te laten horen.

Laten wij allen dan onze belangstelling omzetten in een daad en zorgen, dat de redacteur voor het volgend nummer de stroom van copy eenvoudig niet meer aan kan!

De bijdragen voor het eerstvolgend Bulletin worden gaarne ingewacht, zo spoedig mogelijk doch uiterlijk 20 Januari a.s. door de redacteur, dhr. D. Rooymans, Kamer 37, Telefoon 10.

Tezamen met een in wording zijnde Redactie-commissie zal dan getracht worden van ons K.Z.M.-Bulletin iets te maken waar iedere werker uit ons bedrijf — met zijn gezin — nut en genoegen aan kan beleven.

In afwachting van die bijdragenstroom wordt aan allen thans van harte toegewenst:

Een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar!

Het was groot feest.

Het is, zonder overdrijving een groot en groots feest geworden, de huldiging van vijftien onzer, die op 7 November jl. door H.M. de Koningin werden onderscheiden met de Ere-medaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau en van achttien werkers, die hun zilveren dienstjubileum vierden. Het vorige K.Z.M.-Bulletin was grotendeels aan dit feest gewijd, terwijl

.... En of het smaakte!

Opleiding en vorming „De Amicitiaan” in nieuwe banen.

Belangrijke initiatieven.

Zoals velen onzer reeds bekend zal zijn, heeft de Directie een half jaar geleden besloten tot het instellen van een Commissie „Opleidingen”.

Deze Commissie is gevormd uit de volgende heren: A. J. Bekkers, Lucien Dor, H. A. Jacobs, Ir. van Liempt, D. Rooymans, F. Zwart, terwijl de heer Sutorius is toegevoegd als secretaris. Met het instellen van deze Commissie stelde de Directie zich ten doel, de algemene, evenals de gespecialiseerde vorming van alle personeelsleden (employés en arbeiders) te bevorderen en te stimuleren.

De vele nieuwe vindingen op elk gebied, en de steeds sneller voortschrijdende mechanisatie noodzaken het bedrijf zich daaraan aan te passen, wil het zijn positie op de markt niet in de waagschaal stellen. Ditzelfde gaat echter ook op voor de enkeling. Ook hiervoor geldt, dat wie niet tijdig zorg draagt „bij” te blijven, op den duur achterop geraakt.

Hier lag dus een taak voor de Commissie n.l. het personeel op doeltreffende wijze bekend te maken met de moderne inzichten betreffende personeelsleiding, bedrijfsbeheer en dergelijke.

De opleiding in engere betekenis heeft de Commissie ook reeds ter hand genomen, getuige:

De Bedrijfschool — Laboranten
De Bedrijfschool — Werkplaats
De Bedrijfschool — Electriciërs

waarover in ons vorig bulletin reeds iets verteld werd. Overigens heeft de Commissie zich bezig gehouden met de problemen „Zelfstudie” en Studiebeurzen voor kinderen van Personeelsleden. Zij heeft hierover intussen een advies aan de Directie gezonden, waarop door deze gunstig is beschikt.

Hieronder volgt een uiteenzetting van een en ander.

I. STUDIEBEURZEN VOOR KINDEREN VAN PERSONEELSLEDEN.

De Directie heeft het idee in overweging willen nemen, aan kinderen van personeelsleden van beide maatschappijen, dus K.Z.M. en G.M.E., in voorkomende gevallen en onder bepaalde voorwaarden, een tegemoetkoming te verstrekken in de kosten voor studietoelagen.

Vanzelfsprekend kan dit alleen gebeuren voor zover de bedrijfsresultaten dit toelaten. Het onderzoek, de beoordeling van de aanvragen, het advies aan de Directie en het beheer van de gelden, wordt in handen gelegd van een Stichting, welke zal bestaan uit vertegenwoordigers van Directie, de te vormen Ondernemingsraad en de Commissie „Opleidingen”.

In principe zal een studiebeurs alleen worden verleend, wanneer:

1e, de candidaat ruimschoots over de capaciteiten beschikt om de gekozen studierichting te kunnen volgen;

2e, de ouders van de candidaat niet over de nodige geldmiddelen beschikken om deze studie geheel zelf te bekostigen.

Personeelsleden, die menen ten behoeve van hun kinderen voor een studiebeurs in aanmerking te komen, kunnen zich voor nadere inlichtingen wenden tot de afdeling Personeelszaken.

alle in onze streek verspreide dagen weekbladen grote aandacht aan dit gebeuren hebben geschonken. Zodat wij hier niet nog eens in herhaling gaan vervallen. Slechts over het meer intieme gedeelte, de gezellige feestmaaktijd wisten de kranten weinig te vertellen. Meer dan met duizend woorden spreekt echter daarvan het onderstaande prentje. Inderdaad; het smaakte best niet alleen, maar er was een sfeer en een stemming die onvergetelijk zal blijven.

II. TEGEMOETKOMING KOSTEN VOOR ZELFSTUDIE.

Het is toe te juichen als personeelsleden zich op eigen gelegenheid wenssen te ontwikkelen. In bijna alle gevallen, zal zowel de werknemer, als de werkgever er voordeel bij hebben.

Daarom heeft de Commissie „Opleidingen” zich naast de kwestie van de hierboven bedoelde „Studiebeurzen voor kinderen van personeelsleden” beraden over de mogelijkheid de zelfstudie van eigen personeel te bevorderen.

Gedacht wordt hier aan mondelinge of schriftelijke cursussen die in de avonden zullen kunnen worden gevolgd. De Commissie „Opleidingen” is van oordeel, dat zelfstudie gestimuleerd kan worden door het verlenen van financiële steun. Zij is daarbij uitgegaan van de gedachte dat het betalen van de kosten na het behalen van het eind- of tussentijds-diploma, de voorkeur verdient boven het betalen van een gedeelte vooruit of tijdens de studie.

Worden de kosten achteraf vergoed, dan zal dit een grotere stimulans geven om de studie af te maken. De Commissie is van mening, dat bij deze betaling achteraf zoveel mogelijk de totaal gemaakte kosten worden benaderd. Dit alles moet echter gezien worden binnen de termen van de redelijkheid.

De aanvraag voor een eventuele vergoeding voor de kosten van zelfstudie dient, alvorens de studie is aangevangen te worden ingediend bij de afdeling Personeelszaken.

Deze afdeling verzamelt de gegevens omtrent het belang van de gekozen studierichting voor het bedrijf. Dit is nodig, omdat alleen vergoeding kan worden verleend voor studie, welke in het belang van het bedrijf kan worden geacht. Daarop zendt deze afdeling de aanvraag ter bestudering door aan de Commissie „Opleidingen”, welke op haar beurt een voorstel tot bekrachtiging aan de Directie indient.

De candidaat ontvangt hierna mededeling van de uiteindelijke beslissing door de Directie. Na beëindiging van de studie, zal de betaling van de gemaakte kosten, voor zover die dus door de Directie zijn goedgekeurd, geschieden na overlegging van het bewijs, dat de candidaat de studie met goed gevolg heeft volbracht.

Het ligt in de bedoeling deze regeling te doen ingaan met ingang van 1 Januari 1955. Voor de op die datum reeds lopende studies kunnen aanvragen tot vergoeding worden ingediend. De vergoeding zal echter alleen worden gegeven voor die onkosten, welke na 1 Januari 1955 zijn gemaakt; vanzelfsprekend indien de toekenning door de Directie hiervoor is verleend.

Voorlichtingsavonden

Zoals elders in dit nummer blijkt maakte de Commissie „Opleidingen” verschillende projecten, die alle gericht zijn op studie en op voorlichting van de verschillende groepen werkers in ons bedrijf.

Zo werd o.m. besloten tot het geven van enige voorlichtingsavonden, welke in principe voor het gehele beambtenpersoneel toegankelijk gesteld worden (dus zowel employés als assistenten).

Het doel van deze avonden is tweeledig n.l. om het idee „Voorlichting” ingang te doen vinden en om te peilen hoeveel belangstelling voor dergelijke avonden bestaat en bij welke groepen.

De hier bedoelde voorlichtingsavonden worden gevuld met films en de gesproken inleiding tot die films, welke uiteraard steeds op het bedrijfsleven betrekking hebben. Als regel zal een documentaire, soms zelfs een interessant speelfilmpje, het zo aantrekkelijk mogelijk te maken menu completeren.

De eerste avond werd intussen Woensdag gehouden. Na een openingswoordje van de heer André Dor, hield de heer Zwart een inleiding op deze avond, die stond in het teken van de algemene productiviteitsverhoging. Enige aardige films o.a. „De weg naar vooruitgang” en „De Zesdaagse” werden eveneens door de heer Zwart commentarieerd. Uit de reacties van het uitgebreide gehoor bleek wel, dat deze avond zeer werd gewaardeerd, zodat wij menen niet te veel te zeggen als wij beweren, dat dit initiatief zal slagen.

Voor de verdere avonden, waarvan de data nog niet definitief konden worden vastgesteld staan de volgende onderwerpen op het programma:

2e Avond: Lezing over „De Ondernemingsraad” en film „Wij en ons werk”.

3e Avond: „Intern Transport” door de E.V.O.-deskundige, dhr. Jansen. Lezing en films.

4e Avond: „Veiligheid”. Lezing en films te verzorgen door Ir. Spaan van het Veiligheidsinstituut.

5e Avond: „Menselijke verhoudingen in het bedrijf” te verzorgen door het G.I.T.P. Nijmegen.

Vanzelfsprekend moeten wijzigingen in dit programma worden voorbehouden. Zeker is echter, dat deze reeks veel leerrijks bevat, zodat de belangstelling van alle beambten gewettigd is.

We stonden toch wel even vreemd te schutten (om met K.N.V.B. kringen te spreken), toen de redactie van het K.Z.M.-Bulletin ons vroeg, de Amicitiaan, „ons eigen mededelingenblaadje” voortaan in dit bulletin te willen publiceren. Maar dat schutten ging ons al heel wat beter af, toen we ons, na het aanvankelijk verloren gaan van een deel onzer zelfstandigheid, realiseerden, dat we op die manier een veel ruimere kring voor „ons nieuws” konden verwerven. Er waren nog enkele moeilijkheden op te lossen; wat moesten we doen met zaken en aangelegenheden, die uitsluitend en alleen ter kennis van de leden dienden te komen? Dat varentijd werd echter heel snel gewassen door het bestuursbesluit, om in zulke gevallen van tijd tot tijd het oude — of zo men wil het jonge — mededelingenblaadje in een nog beknoptere vorm te laten verschijnen. Bleef er nog één perikel; waarmede starten we „de Amicitiaan” in zijn nieuwe gedaante? Voor een jaarverslag was het nog te vroeg, het vraagt bovendien nogal veel ruimte

En dan kwam op 24 November de lang verbeide Toneelavond. Ingestudeerd door de heer A. Wolters brachten leden en enkele dames van leden „De Baby van duizend weken” voor het voetlicht. Zonder iets aan de waarde en betekenis van de andere bijeenkomsten tekort te willen doen, behoorde deze opvoering zeker tot de hoogtepunten van het seizoen. De belangstelling was enorm en aan het applaus van het critische publiek kwam schier geen einde. Regisseur, spelers, speelsters en medewerkers achter en onder de schermen nogmaals alle dank voor alle door U getrooste opofferingen, om ons dat te kunnen brengen. Gezien ook de heropvoeringen op 29 en 30 Nov. voor de arbeiders in uitpuilende zalen, waarbij op 29 Nov. ook de Directeur de heer H. Delhaise het sociale aspect belichtte, was Uw Amicitia-succes onmiskenbaar. Mogen we het volgende jaar weer op U rekenen? Want het smaakt naar meer.

Ter gelegenheid van de verjaardag van de goede oude Sint, werden aan de kinderen van onze leden, voor

Een kiek van de Amicitia-tonelisten, die met daverend succes tot driemaal toe voor een „uitverkocht” huis „De Baby van 1000 weken” voor het voetlicht brachten. V.l.n.r.: De „postbooi” (Ir. Steven), de Werkvrouw (Mevr. Ten Holder), de redder in de nood (ook wel souffleur genoemd) de heer P. Aarts; de big-boss of regisseur, de heer Wolters. Mevr. Bolderman (Mevr. Heidendaal), Dorus Bolderman (de heer van Schalk), de „Baby” (Mej. A. Bekelaar). De rijke oom uit Amerika (de heer Sutorius). Zittend: de zéér verliefde jongeman (Ir. Frings) en de even verliefde jongedame (Mej. M. van Driel). Helaas ontbreekt op deze foto het verzoenende element, de goedmoeidige oom (Ir. van Liempt).

en aandacht en het dient in een „krant” toch wel in een aantrekkelijker vorm gegoten te worden dan wanneer zo'n verslag in een vergadering ter tafel komt.

En daarom hebben we er voor dit keer maar een praatje; U weet wel, zo'n doodgewoon praatje van gemaakt, in de hoop en het vertrouwen, dat 't onze, nu beslist nog sluimerende aspiraties wakker schudt.

We verklappen geen geheim, wanneer we zeggen, dat het Amicitia dit jaar — nu komen we toch nog in het voorjaar van een jaarverslagje — naar den vleeze is gegaan. Het leden-tal b.v. steeg van 68 op 1 Jan. van dit jaar tot 79 op 1 Dec. en dat terwijl enkele leden wegens beëindigen van het dienstverband moesten worden afgevoerd. Slechts 12 daarvoor in aanmerking komende employés zijn nog geen lid, waaruit we kunnen concluderen, dat bijna 87% van het employé-korps in onze rijen vertoeft. De in de achter ons liggende maanden gehouden bijeenkomsten vertonen hetzelfde gunstige beeld. En al is het nog te vroeg om van de toren te blazen, dat we er zijn — want U weet allen uit ervaring dat 't o zo moeilijk is om vogels van diverse pluimage en uit verschillende landstroken te binden — toch kunnen we met enige gerechtigdheid trots op het bijna geëindigde 1954 terugblikken.

Na de nog fris in het geheugen liggende vacantiereis naar Namen e.o. werd op 22 September het seizoen geopend met de Franse speelfilm „Nous sommes tous des assassins”. Er was veel belangstelling en veel waardering voor de gelukkige openingstreffer. Op 2 Oct. volgde een bal- en cabaret-avond, die voor wat het gebodene betreft wellicht niet zo bijster slaagde — op 12 Februari a.s. zullen we trachten betere papieren op tafel te leggen — de belangstelling overtrof echter alle verwachtingen. De zalen in het ontpanningsgebouw bleken te klein te zijn, hetgeen uiteraard mede zijn stempel op het gebodene drukte. Op 20 Oct. volgde een goed voorbereide en dank zij de van vele zijden aangeboden prijzen, uitstekend geslaagde bridge-drive, die ons tot over de grenzen een uitstekende naam bezorgde. De opbrengst van f 163,21 kwam in het bezit van de Rector, die het bestemde voor zijn Ouden van Dagen. Reeds nu staat vast, dat ook het volgende seizoen weer een drive zal worden georganiseerd. Hopelijk treffen we dan echter uit onze eigen kring meer deelnemers aan. Na deze drive volgde op 10 Nov. een film-avond, verzorgd door de Rubberstichting Delft. Ook hier was veel aandacht en grote belangstelling. Als we de inleider de heer de Wijs mogen geloven, betreuren we het nog steeds, dat we in de zink- en zwavelzuur-industrie werkzaam zijn, in de rubberindustrie.

zover ze nog geen tien jaar oud waren, tractaties aangeboden. Dat viel in goede magen en vond veel waardering. Op 15 Dec. volgde een zeer interessante lezing door de heer J. H. H. de Haan uit Weert over vogels, speciaal over de in deze omtrek op trek zijnde soorten. De lezing werd verluchtigd met lichtbeelden.

En daarmee was voor 1954 de Amicitia-koek op.

In het nieuwe jaar starten we op 5 Jan. met ons langzamerhand traditioneel geworden „Drie-Koningen-feest”, waarna op 19 Jan. weer een filmavond wordt georganiseerd, waarin o.a. vertoond wordt de nieuwe K.R.O.-film. En wat er daarna nog allemaal komt in dit seizoen, daarover hopen we in een volgende editie van het Bulletin met U te kunnen babbelen.

Maar voor we zover zijn, trekken we ons eerst in huiselijke kring terug om het Kerstfeest en de Jaarwisseling te vieren. Tijdens de donkerste en kortste dagen van het jaar gedenken we ieder jaar opnieuw de geboorte van Christus, de Verkondiger van Gods woord en de Brenger van het Licht, het licht, dat hoe donker ook de tijdsomstandigheden mogen zijn, hoe uitzichtloos de toekomst, altijd zal blijven schijnen voor mensen, die van goede wil zijn. Moge iets van dat stralende licht ook nu en dan gaarne blijvend tot in ons aller diepste doordringen. Moge opnieuw en in onze huiselijke kring en in onze werkkring, maar ook in het ogenschijnlijk niet zo heel belangrijke verenigingsleven, iets van de geest van Kerstmis vaardig over ons worden, dan heeft ook de jaarwisseling, die ons — al is het alleen maar op papier — met een schone lei laat beginnen, zijn betekenis en waarde. Wij wensen U en de Uwen een Zalig Kerstfeest en een goed einde en een vlotte frisse start in het nieuwe jaar 1955.

Het Bestuur.

Notities:

— Dezer dagen bezorgde de post ons prompt een brief met het volgende adres: Jac. An. des Lincs de la Chapine, Dorplein. Wat knap is van de post.

— Onlangs wist een sollicitant het bekende vragenformulier als volgt in te vullen: Nationaliteit: R.K. — Geslacht: niet van 't jaar. (Wat óók knap is).

— De afdeling „Personeel” heeft een nieuwe behuizing gekregen. Een groot bord wijst de weg naar de juiste loketten. Tenminste als men inderdaad naar dat bord kijkt....

— Dezer dagen ontving de Directie van een onbekende een bankbiljet van f 10.— zijnde gewetensgeld. Het bedrag werd te bestemde plaatse gedeponeerd.

De Wettelijke Aansprakelijkheid

tegenover derden.

Als men zijn gedachten eens laat gaan, over het risico, dat men als hedendaagse mens in de tegenwoordige samenleving loopt, dan komt men al snel tot de ontdekking, dat dit risico eigenlijk zeer groot is.

Heeft men een gezin, dan zal het toch wel eens voorkomen, dat het zoontje of dochtertje bij het spelen een steen door de ruit gooit van de buurman, het hondje blijft in een baldadige bui de overbuurman een scheur in zijn jas, een der kinderen rijdt met zijn autopop een ander kind ondersteboven. Wie is hiervoor aansprakelijk? Wettelijk wordt U als vader en als eigenaar van het hondje voor de aangerichte schade aansprakelijk gesteld, en de kosten die hierdoor gemaakt moeten worden komen te Uwen laste.

Wanneer U zelf op de fiets rijdt, hoe snel is het in het tegenwoordige verkeer niet mogelijk, dat U in een moment van onachtzaamheid een fout tegen de verkeersregels begaat en daarmee brokken maakt?

Wie betaalt de aangerichte schade? U! En wanneer men nog verder nadent, dan zal men tot de ontdekking komen, dat er rond U heen zoveel mogelijkheden liggen, waardoor onkosten-vergoedingen van U kunnen worden gevorderd, dat dit alles toch wel een bedenkelijk risico met zich meebrengt.

Denkt U alleen eens een moment aan het verschrikkelijk ongeval dat aan een van onze werknemers kort geleden is overkomen.

Een motorrijder en een bromfietser rijden tegen elkaar op. Er valt een dodelijk slachtoffer! Indien deze personen nu niet verzekerd zijn, wie betaalt dan de aangerichte schade? Wie zal het achtergebleven gezin een levensonderhoud moeten verschaffen? Dit zijn vragen welke uiteindelijk de rechtbank zal moeten uitmaken. Maar had dit ook U niet kunnen overkomen?

En wanneer men nu bedenkt, dat nog slechts zeer weinigen dit enorme risico hebben gedekt door middel van een verzekering, slaat U dan niet even de schrik om het hart, wanneer U er zich van bewust bent, dat ook U een dergelijk risico dagelijks loopt?

In sommige gevallen wordt zo'n on-

geval als een bedrijfsongeval aangemerkt en zal U bij een blijvende invaliditeit een rente worden toegekend. Maar de omstandigheden kunnen hierbij een dusdanig sterke rol spelen, dat heus niet altijd een verkeersongeval als een bedrijfsongeval zal worden aangemerkt en wat dan?

Dit overdenkende, is bij de Directie de vraag gerezen of zij haar personeel in deze aangelegenheid misschien behulpzaam zou kunnen zijn. Het risico overnemen? Neen. Dit is van zo'n persoonlijke aard, dat dit niet van het bedrijf kan worden verlangd.

De praktijk heeft echter aangetoond, dat wanneer 'n dergelijk risico 't gehele personeel tegelijk bij één verzekeringsmaatschappij wordt gedekt, dan de premie aanmerkelijk lager is.

Stel U eens even voor, dat het gehele personeel verzekerd zou zijn tegen het risico tegenover derden, d.w.z. het risico, dat men aan andere personen schade toebrengt. Dan zou het toch

een enorme verlichting zijn te weten, dat men al het mogelijke heeft gedaan om zichzelf en zijn gezin te vrijwaren tegen eventuele grote onkosten.

Voorals zo'n verzekering ook nog zou gelden voor het rijden met bromfietzen en motorrijwielen.

Iedere werknemer zou dan een aandeel in de totale premie moeten betalen. Wanneer men nu bedenkt, dat een dergelijke verzekering maar enkele dubbeltjes in de week zal gaan kosten (wat afhangt van de bedragen, welke men verzekerd wenst te hebben) dan is het toch zeker de moeite waard dit probleem eens ernstig te overdenken. Vooral het feit, dat daarbij eveneens de schade, die door gezinsleden aan anderen wordt toegebracht is verzekerd, maakt het geheel des te aantrekkelijker.

Met de Fabriekskern is hierover reeds contact opgenomen. Haar eerste indruk was niet ongunstig. Zij zullen in kleiner of groter verband met U hierover nog wel eens praten. Zegt U dan niet te gauw „nee”, maar bedenkt dat een enorme last voor waarschijnlijk zeer weinig geld van Uw schouders wordt afgenomen.

H. J.

Gebed voor Oudejaarsnacht.

Als wij ons deze nacht aan tafel zetten,
Met kinderen in de kring van het gezin,
Valt ons voor hen slechts één gebed meer in:
— Geef lichter werk, dan wij moesten verzetten.

Dwaas is de mens, geschonden zijn de wetten,
Die zijn bekend al sinds het eerst begin;
Dit weet geen kind dat komt de wereld in;
De rozeboom blijft altijd knoppen zetten. —

Dan bidde men tot God, — wij, die de taak
Niet konden aan en die helaas te vaak
Het kwade op aard niet wisten te beletten:
— Geef meerder kracht aan dit ons nageslacht.
En geef hun meer besef, in deze nacht,
Van Uwe on-veranderlijke wetten. —

J. W. F. WEREMEUS BUNING

Ik sprak laatst met een Noorderling

Een dezer dagen kwam ik in gesprek met een collega, die uit het Noorden afkomstig is, maar nu al meerdere jaren in Brabant woont.

Na wat gepraat over koetjes en kalfjes, vroeg ik hem of hij zich nu zo langzamerhand al een beetje thuis begon te voelen onder onze gemoeidelijke bevolking. Het antwoord was min of meer verrassend.

„Och”, zei hij, „ik heb het hier best naar m'n zin en ik kan het uitstekend met de mensen vinden. Maar praat me alsjeblieft niet over die beroemde goedmoedigheid van de Brabander. Ik geloof dat ze dat fabeltje van de goedmoedigheid alleen maar hebben uitgevonden om een excuus te hebben voor het feit, dat ze zich nooit aan hun afspraken houden”.

Nou, U begrijpt wel, dat ik dat niet nam en dat we hierna nog een hartig woordje gewisseld hebben. Daarbij moest hij uiteindelijk toegeven, dat hij de zaak zwaar overdreven had voorgesteld.

Maar toen ik weer alleen was en nog eens rustig over het gesprek zat na te denken, moest ik toch, al was het dan ook maar heel stiltejes tegenover mezelf, toegeven, dat mijn vriend uit het Noorden toch wel een klein beetje gelijk had.

Als we nu eens echt eerlijk tegenover onszelf zijn, dan moeten we toegeven, dat we vaak maar al te gemakkelijk iets beloven, dat we meestal erg nonchalant zijn met onze afspraken en dat we het nu niet zo'n verschrikkelijke zonde vinden als we ons niet aan belofte of afspraak houden. Ofdat nu allemaal in 't Noorden zoveel beter is? Ik betwijfel het sterk, maar daar gaat het niet om, fout is het en het maakt de samenleving nodeloos ingewikkeld.

We zouden de zaak zo veel eenvoudiger maken, wanneer we begonnen met inderdaad om acht uur te komen als we om acht uur afspreken.

En als we dan toch niet van plan zijn om voor half negen te komen, laten we het dan meteen zeggen, dan weet iedereen tenminste waar hij aan toe is.

Hetzelfde geldt voor beloften.

Waarom zouden we een belofte doen, wanneer we praktisch zeker weten, dat we er ons toch niet aan kunnen houden? Het heeft immers zo weinig zin! Laten we liever alleen dat beloven, waarvan we weten, dat we het kunnen uitvoeren....., en het dan ook doen!

En gebeurt er dan nog helemaal iets onverwachts, wat onze plannen in duigen gooit, laten we dan vooral niet vergeten even te waarschuwen, dat we nu bij uitzondering en buiten onze schuld niet in staat zullen zijn onze belofte te vervullen.

Maar dat moet natuurlijk een uitzondering blijven!

Laten we allen de volgende afspraak als slagzin voor 1955 in het oog proberen te houden:

Houdt U aan Uw afspraken!

K. WEBBEL.

Agenda

Ontspanningsgebouw Dorplein.

Donderdag 22 t.e.m. Woensdag 29 December: Tentoonstelling van werken van Jacques Mels. Schilderijen en aquarellen. Geopend: 7.30-10 uur. Zaterdag en Zondag tevens 2-6 uur.

Woensdag 5 Januari: „Driekoningsavond” van „Amicitia”.

Dinsdag 11 Januari: Cyclus-Dorplein. Muziekuitvoering door de Fanfare Schoot met medewerking van de toneelvereniging aldaar.

Woensdag 19 Januari: De nieuwe K.R.O.-film voor „Amicitia”.

Vrijdag, 21 Januari: Cultureel Genootschap, Weert. Toneelvoorstelling door Toneelgroep „Theater” uit Arnhem met „Sabina”.

Dinsdag 25 Januari: Cyclus-Dorplein. Toneelvoorstelling door „De Komedie-speulers”, Dorplein.

Filmvoorstellingen: elke Zondag, Donderdag en Zaterdag. Voor programma's raadplege men de affiches.

N.B. Teneinde een overzicht te verkrijgen van wat er in de Ontspanningszaal en nevenzalen zal „te doen” is, stellen wij ons voor in het K.Z.M.-Bulletin geregeld een Agenda te publiceren. Zodat onze lezers een overzicht krijgen, maar ook, omdat dit een coördinatie kan bevorderen en spreiding mogelijk wordt. In dit verband worden onze verenigingssecretarissen verzocht tijdig, d.w.z. steeds vóór de 20e van elke maand, opgave te doen van belangrijke avonden, zoals uitvoeringen, grotere vergaderingen, feestavonden e.d. Bij voorbaat dank voor de medewerking! Opgave kan geschieden: Kamer 37, Kantoor. Telefoon 10.

Van het Culturele Front

Expositie Jaques Mels

in de Ontspanningszaal

* Geheel in de lijn van de activiteiten op cultureel terrein, zoals deze bezig zijn zich in Dorplein te ontwikkelen, wordt momenteel in de boven-foyer van de Ontspanningszaal een tentoonstelling gehouden van schilderijen en aquarellen van de kunstschilder Jacques Mels.

De officiële opening geschiedde door de heer Frans Dor, waarna een korte inleiding door de heer Dorus Rooymans.

De expositie blijft geopend tot en met 29 December a.s. en is dagelijks te bezichtigen van half acht tot tien uur 's avonds. Op beide Kerstdagen is zij ook in de namiddag geopend.

Deze tentoonstelling is de tweede, welke dit jaar hier gehouden wordt. In Mei waren het enige prominente Limburgse kunstenaars, van wie, dank zij de medewerking van de Culturele Raad Limburg en het Cultureel Genootschap-Weert, een buitengewoon instructieve verzameling kon worden bijeengebracht.

De belangstelling voor deze eerste expositie, ooit in ons dorp gehouden, was zeer bevredigend. Vooral was zij

belangrijk omdat hier een duidelijk overzicht gegeven werd van wat er gaande is onder de Limburgers en het de ontwikkelingsgang van b.v. een Charles Eyck de laatste decennia was.

De expositie, welke thans aan de orde is, heeft een heel ander karakter omdat wij hier kennis kunnen nemen van het werk van een enkeling en aldus ons over diens werk een duidelijker beeld kunnen vormen dan bij gezamenlijke exposities in het algemeen het geval is.

De schilder Jacques Mels is Brabander van geboorte. Na vroeg zijn ouders te hebben verloren verhuisde hij naar Limburg om later weer naar het Brabantse land terug te keren. Zijn eerste opleiding kreeg hij op verschillende tekenscholen. Door ziekte, verhinderd nadien de academie te bezoeken ontwikkelde hij zich verder onder leiding van verschillende schilders en kreeg hij gelegenheid in West-Indië te werken, waar hij op Curacao tevens als tekenleraar werkzaam was. Hij bezocht o.m. Venezuela, St. Dominique en de Antillen. In West-Indië hield hij verschillende tentoonstel-

lingen en werden enige stukken door het Gouvernement aangekocht voor 't museum.

Even voor de oorlog kwam Mels terug naar ons land, waar verschillende exposities gehouden werden o.a. Kunsthandel van Lier, Amsterdam, den Haag, Maastricht, Apeldoorn, Utrecht etc.

In 1950 maakte dhr. Mels een studiereis naar Frankrijk, waar hij werkte in de omgeving waar Vincent van Gogh leefde. Deze reis werd gemaakt met medewerking van de Regering in uitwisseling met Franse kunstenaars.

In het a.s. voorjaar hoopt dhr. Mels naar Zweden te gaan, waar hij uitgenodigd is om een tentoonstelling te houden.

Wij willen onze lezers graag aansporen rond deze Kerstdagen de foyer van de Ontspanningszaal te bezoeken. De toegang is gratis en ongetwijfeld zijn er interessante werken te bewonderen.

GEVONDEN VOORWERPEN

— In de portiersloge werden door de eerlijke vindsters gedeponereerd: een lederen padvindersriem, een blauwe overall en een bos sleutels. De rechtmatige eigenaars kunnen hun eigendom afhalen aan de loge.

venite adoremus

Gravure Albrecht Dürer.

S P O R T

R.K.V.V. „DORPLEIN 1938”.

Gaarne maken wij van de gelegenheid gebruik om door middel van onze bedrijfskrant Uwe welwillende aandacht te vragen voor onze voetbalvereniging.

Als we het achterons liggende verenigingsjaar de revue laten passeren en dan de stand van zaken bezien zijn als deze momenteel is, kunnen wij niet anders dan tevreden zijn. Dit komt door de goede geest en verstandhouding welke er heerst tussen de leden onderling en tussen bestuur en leden gezamenlijk.

Dat de voetbalsport in Dorplein mogelijk is hebben wij op de eerste plaats te danken aan onze directie, welke financiële steun de club levensvatbaarheid geeft. Wij zijn de directie dan ook zeer erkentelijk voor de stoffelijke bijdrage welke zij ons dit jaar wederom heeft gegeven.

Wat de prestatie's van de diverse elftallen betreft, kunnen wij U het volgende zeggen. Het eerste elftal staat no. 2 op de ranglijst en heeft een goede kans om het kampioenschap te verwerven.

Het tweede elftal, dat dit jaar een klasse hoger speelt, voelt zich daarin

al aardig thuis en vertoeft in de middelste regionen.

Het derde elftal is minder, doch dit komt door de vele jeugdige spelers, welke hierin meespelen en rechtstreeks uit de juniorenafdeling zijn gekomen. Als zij dit jaar aan hun nieuwe omgeving gewend zijn geraakt, verwachten wij het volgend jaar betere resultaten.

Oftchoon de voetbalsport een gezonde sport is die en aan de beoefenaar en aan de toeschouwers gezonde ontspanning biedt, is het jammer dat nog velen verzuimen hun schreden des Zondags eens terreinwaarts te richten, om onze Dorpleinse jongens te zien spelen en aan te moedigen. Dit komt én de jongens én de vereniging ten goede. Wij doen dan ook een beroep op Uw gemeenschapszin en vragen U beleeft onze vereniging te steunen met Uw bezoek aan de wedstrijden.

Wij willen niet eindigen alvorens de directie, lezers van de K.Z.M.-krant en onze leden een Zalig Kerstfeest en Nieuwjaar toe te wensen.

Bestuur R.K.V.V. „Dorplein 1938”.

KERSTMIS

in de Natuur

Op de vleugelen van de zachte-wind gedragen zweven de klanken van de klokken in de donkere Kerstnacht over de vennen rond het dorp. Als de laatste galmen zijn weggelaten, heerst hier de wijding van de stilte.

Zo stil, zo intens rustig, moet het eens geweest zijn rondom Bethlehem in die heilige nacht toen de Godmens daar in een stal ter wereld kwam.

In de verte het flonkerd schijnsel der booglampen als evenzovele sterren. Zo klaar als toen de sterren schenen. Het nu dorre riet en de biezenstengels bewegen zich zacht en naderen zich alsof ze elkander iets hebben toe te fluisteren over het grote geuren.

Daar waar de zucht van de wind het water raakt, drijven ijle rimpeltjes, geleidelijk weer in het niet vervloeiend, oeverwaarts. Het is de ademtocht der natuur, die hier zichtbaar wordt.

In het riet staan hier en daar roerloos donkere gestalten. Het zijn meerkoeten. Weggevlucht voor de koude uit het hoge noorden. Scandinavië was wellicht haar geboorteland. Nu zijn er hier een zestigtal neergestreken. Overdag zoeken ze meesterlijk al dikkend naar voedsel tot op de bodem van het moeras. 's Nachts rusten ze uit van de vermoedissen van de dag. Zo nu en dan wordt er een wakker. Als het rustig is steekt zij weer spoedig haar kop tussen de veren en slaapt de lichte slaap der vogels. Maar nu luistert zij. Hoorde zij iets? Was dat niet het geplens in het water van een otter? Het kan zijn. De visotter, die zich overdag heeft schuil gehouden, is nu op het pad. Het water is zijn element, waarin hij zich voortreffelijk weet te bewegen en dat hem een groot deel van zijn voedsel verschaft. Naast vis vallen hem ook wel eens meerkoeten en waterhoentjes ten prooi. Zijn menu is echter nogal uitgebreid en „gerechten” als muizen, ratten en molten komen daarop tevens voor.

De otter is uitgerust met een voortreffelijk stel zintuigen, waarvan hij een uitstekend gebruik weet te maken. Met de neusgaten en de ooropeningen liggen de ogen vrijwel in één vlak, zoals bij nijlpaarden en krokodillen, zodat hij deze zintuigen gemakkelijk boven het wateroppervlak kan brengen, terwijl veiligheidshalve de rest van het lichaam onder water blijft. Natuurlijke vijanden heeft hij geen. Het is de mens, die hem belaagt, terwille van zijn pels.

Hier en daar sluip in dit nachtelijk uur een helbruine vogel, de roerdomp, door het riet. Geluidloos schuift hij de stengels uiteen en baant zich zo

een weg langs de oever. Behendig weet hij zich zo nodig met zijn groene poten, welke daartoe speciaal toegerust zijn, aan het riet vast te houden en zo over het water tussen de stengels door te klauteren. Zijn voedsel zoekt hij toch ook wel overdag, maar toch in hoofdzaak in de nacht. Met eindeloos geduld kan hij soms uren roerloos blijven staan uren en mocht zich dan een prooi in zijn nabijheid vertonen zo slaat zijn spitse bek plotseling met grote kracht toe. De roerdampen trachten hun broedplaats zo mogelijk te hele winter door trouw te blijven, hoewel ze toch ook en zeker voor een gedeelte daarvan weg trekken. De blijvers hebben het bij langdurige vorst vaak zwaar te verantwoorden en vele van hen komen dan wel om. Soms is er om Kerstmis ook nog wel een blauwe reiger bij de vennen aanwezig. Het merendeel dezer reizigers ontvlucht hier de periode van koude en voedselnood en vindt dan rond de Middellandse Zee een aangename winterkwartier.

Als dan bij het aanbreken van de dag de eerste schemering de duisternis verdringt komt er al spoedig meer leven in de vogelwereld. De dagen zijn nu kort. Het voedsel schaars en de overdag fouragerende vogels laten dan geen tijd verloren gaan om hun honger te stillen. Over de waterlopen en langs de vennen vertoont zich nu de schitterend mooi gekleurde ijsvogel. IJve-nig is hij in de weer op zoek naar voedsel. Gewoonlijk zoekt hij daartoe een plaatsje op een boomtak boven het water. Ziet hij een visje in het water, dan stort hij zich onmiddellijk in het nat om enkele seconden later met de prooi in de bek boven te komen en weer zijn oude standplaats in te nemen. Deze vogeltjes zien wij hier in de wintermaanden meer als in de zomer, daar we tengevolge van dichtvriezing der binnenwateren in noordelijke streken nu een gedeelte van die ijsvogelbevolking hier te gast hebben.

Tot de gasten uit Noordelijker gebieden behoren ook de vlaamse gaaien, die we nu in de boomaanplantingen en bij het park ontmoeten. Ze voeden zich in deze tijd van het jaar met eikels, beukenootjes en hazelnoten, overigens met vruchten en bessen van allerlei aard. Als ze onraad bespeuren vliegen ze luid schreeuwend weg en het is wel zeer typisch, dat andere vogels zoals b.v. lijsters daarop reageren en dan eveneens maar haastig een heenkomen zoeken.

Van de lijstersoorten, zien we nu tot in de nabijheid van de woningen niet alleen de merel, maar speciaal

wanneer de sneeuw het landschap met een dikke laag bedekt, ook de kramsvogel, de grote lijster en de koperwiek. Voor de vogels is dan de nood het grootst en ze trachten dan te leven van de bessen van de hulst en andere heesters.

Deze winter beleefde West Europa een invasie van de notekraker. Een vogel, dol op hazelnoten, die vermoedelijk uit voedselnood zijn oorspronkelijke verblijfplaats in Zuid- en Mid-den-Zweden, Noorwegen en Zuid West Finland plotseling massaal verlaten heeft, nu West Europa overstromt en tot in deze omgeving is doorgedrongen. In Limburg en in de Belgische Kempen, o.a. Turnhout zijn reeds exemplaren dezer soort aangetroffen en het is niet uitgesloten, dat wij deze zeldzame vogel nu ook hier te zien krijgen.

De notekraker behoort tot de z.g. „Invasievogels” die niet regelmatig, doch slechts in bepaalde jaren plotseling op te trek gaan. Oud bijgelooft zag in dit onregelmatig verschijnen hier in het Westen, een voorbode van naderend onheil, waaraan b.v. de sierlijke Pestvogel, als aankondiger van pest en oorlog zijn onsympathieke benaming te danken heeft.

Tot de geregelde overwinteraars in de buurt van Dorplein behoort ook de bonte kraai. Zwart en grijs gekleurd, vliegen ze met zware, trage vleugelslag over bos en veld. Ze houden van gezelschap en met de roek en de kauw verzamelen ze zich soms in de boomaanplantingen - voor een luidruchtige reünie, om zich even later weer naar alle kanten te verspreiden.

In het hakhout, de bossen en het park horen we de heldere geluiden van de troepjes mezen, die al roepend van boom tot boom vliegend, de kunst verstaan bij elkaar te blijven. Deze troepen zijn gewoonlijk uit diverse soorten samengesteld en we kunnen dan al gauw een vijftal soorten waarnemen zoals de koolmees, pimpelmees, kuifmees, zwarte mees en de staartmees. Meestal worden deze vergezeld door het sierlijke goudhaantje. Ze inspecteren de bomen zeer minutieus naar spinnetjes en insecten, die tussen de schors trachten te overwinteren. De nesten van de basterdsatijnvlinder in de toppen van de takken der vruchtbomen hakken ze open om de zich daarin bevindende rupsjes te verorberen en ze weten behendig de vastkitten eieren van ringelrupsvlinder en de plakker te ontdekken.

Ook de spechten, waarvan we hier de Groene Specht en de Grote bonte specht geregeld kunnen zien, alsmede soms ook nog de kleine bonte specht, vertaan dit vak uitstekend. Ze hebben voor het ontdekken van insectenlarven en cocons een bijzondere feeling en ze weten, door het weghakken van de schors met hun krachtige snavel, deze zelfs daaronder vandaan te halen.

Op de venen zien we hier in deze dagen ook nog diverse eenden en wel tafeleenden, kuifeenden en wilde eenden. Vogels, die het hier zolang mogelijk trachten uit te houden. Voor het merendeel daarvan ligt het broedgebied in Zweden en in Finland, het land van de duizend meren.

Officieel heeft met Kerstmis de Winter pas sedert enkele dagen zijn intrede gedaan. De flora is nu grotendeels in rust. Hier en daar in de weide bloeit nog wel een madeliefje, maar van vele planten zijn nu de bovengrondse delen vrijwel afgestorven en verdord. De wortelstokken blijven echter nog veelal in leven. In de loop van het jaar is daarin de energie verzameld, waaruit in het voorjaar de nieuwe kiem zal putten om zich te ontplooien.

Als men nu een moeras overziet, met die uitgestrekte, verdorde rietvelden, dan zou men geneigd zijn te veronderstellen, dat daar nu alle leven in is uitgestorven.

Toch bieden die uitgedroogde rietstengels nog menig insect een goede gelegenheid tot overwinteren.

Als we deze stengels eens goed bekijken, zien we bij het op de oever staande riet hier en daar spoel- of sigaarvormige gallen, 10-15 cm lang en 1-1,5 cm doorsnede, ontstaan door remming van de groei der stengeltoppen, die is veroorzaakt door de larve van de z.g. rietvlieg, welke laatste daar in de vóór-zomer een ei heeft gelegd. Terwijl de rietstengel overigens altijd hol is en slechts in de knopen van een wand is voorzien is in deze gallen het merg behouden. Daar is de rietstengel 3 tot 4-voudig verdikt en de tussenwand ontbreekt.

De olifbruine gedrongen, ongeveer 9 mm lange rietvlieg komt uit deze gal als volwassen insect einde Mei, begin Juni te voorschijn. Toen de larve midden September volwassen was, draaide ze zich in de inmiddels afgestorven gal met de kop omlaag en blijft nu zo stil zitten, de hele winter door om dan in Februari of begin Maart te verpoppen. Ook andere insecten spelen het wel klaar in het moeras te overwinteren. We behoeven slechts op een milde winterdag langs het riet te lopen om vrij spoedig kleine groepjes muggen te ontdekken, die in de luwte van de begroeiing „dansen” in de zon.

En als we dan met Kerstmis eens een wandeling maken door de Natuur, dit alles weten te beleven en ervan genieten, laten we ons dan vooral niet blindstaren op de nog komende winterperiode, maar laten we eens uitzien naar de jonge beukenbomen, die nu reeds de botten dragen, die straks deze bomen in een hernieuwd gewaad zullen toelen. Het is de belofte voor de toekomst, die de natuur ons nu reeds onthult. De belofte op een schone nieuwe lente.

J. H. H. de Haan.

Uit de Personeelskartotheek.

In een grote familie zoals de KZM-GME-gemeenschap is het niet mogelijk, dat ieder nieuw gezinslid persoonlijk kennis gaat maken met alle andere familieleden i.c. met al zijn mede-arbeiders.

Het is echter wel mogelijk en ook prettig van de gewijzigde familie-omstandigheden op de hoogte te komen. Daarvoor zorgt het KZM-Bulletin, waarin voortaan steeds een overzicht zal verschijnen van de wijzigingen, zoals deze door de Personeelsadministratie te boek gesteld worden. Onderstaand overzicht loopt, voor wat de arbeiders en assistenten betreft over de periode 1 t.e.m. 18 December.

In dienst gekomen zijn:

1-12-'54 Stevens A. M., geboren 22-5-'32, ongeh., Hamont, Budelpoort 22, no. 4063, Tekenkamer.

1-12-'54 Mulder, W. J., geboren 28-12-'30, ongeh., Budel, Dorplein 5, no. 4109, Laboratorium.

6-12-'54 Jacobs, J. J., geboren 21-4-'28, gehuwd, Weert, Kerkstraat 80, no. 3415, Transport.

13-12-'54 v. Helmond, J. H., geboren 22-4-'38, ongeh., Budel, Dorplein 103, no. 3318, Transport.

12-12-'54 Stevens, A. J. J., geboren 13-3-'10, gehuwd, Budel, Meemortel 6D, no. 1494, Naroostring.

Overgeplaatst werd:

15-12-'54 Knapen, H., geboren 6-11-'15, gehuwd, Weert, Weertveldstraat 15, no. 972, van loodfabriek naar naroostring.

In het huwelijk getreden:

3-12-'54 Mackus, J. P. H., geboren 17-7-'29, gehuwd, Budel, Dorplein 134, no. 22, Zinkovens.

Aan de jonggehuwden onze gelukwensen.

Met de geboorte van een kind mogen wij feliciteren:

4-12-'54 Soeters, J. L., St. Eloystraat 18, Budel, (Afd. Zinkovens), dochter.

11-12-'54 Schaeken, C. J., Deken Sourenplein 17, Weert, (Afd. G.M.E.), zoon.

12-12-'54 J. H. Gerritsen, Bredeweg 19, Nederweert (Afd. Zinkovens), zoon.

Vertrokken uit onze dienst:

1-12-'54 Dohmen, W. W., geb. 7-2-'38, gehuwd, Budel, W. de Zwijgerstr. 13B, no. 4044, Zinkovens.

1-12-'54 Adams, G. L., 2-12-'35, ongeh., Budel, Dorplein 5, no. 4085, Techn. dienst.

10-12-'54 Bouwels, J. H., geb. 29-3-'18, gehuwd, Weert, obbersdijk 12a, no. 658, Pletterij.

10-12-'54 Claes, J. J., geb. 1-4-'14, gehuwd, Caulille, Riet 29, no. 3481, Onderhoud.

13-12-'54 Smits, G. W. M., geboren 4-9-'34, ongeh., Budel, Dorplein 5, no. 3338, Werkplaats.

1-12-'54 Luys, P. J. B., geb. 6-1-'13, gehuwd, Weert, Roermondseweg 184, no. 3408, Transport.

12-12-'54 Valkenburg W. H., geb. 19-6-'14, gehuwd, Maarheeze, Stationsstraat 122, no. 3313, Zinkovens.

De mutaties bij de Employé's zijn, sedert de laatste opgave in het (destijds gestencilde) bulletin de volgende:

In dienst gekomen:

Bakkes, A. J. G., Laboratorium.
Janssen, A. H., Techn. dienst.
Jongeneel, H. F., Zinkovens.
Pontzen, P. A., Tekenkamer.
Smets, H. J. W., Arbeidszaken.
Visser, J. H., Kantoor den Haag.

Overgeplaatst:

Drent, W. J., van naar Afd. Zinkovens.

Gehuwd zijn:

Op 23-9-'54: Coenegracht E. Jr., met M. B. H. König.
Op 25-9-'54: de Sain, F. H. Th. M., met S. B. E. Le Maire.

Met de geboorte van een dochter werden verblijd de heer en mevrouw G. A. v. d. Looy (14-11-'54) en M. J. P. van de Meerendonk (17-11-'54).

Zowel de jonggehuwden als de jonge ouders onze gelukwensen!

Afgevoerd van de Employé-lijst die, nen te worden:

Van Belen, Mach. Tekenkamer.
Pinxt, H. H., Calculator.

Schaakcompetitie

„Amicitia”

Uitslagen van de sinds 15 November gespeelde partijen:

Wit	Zwart	
Berkhout—Brock		0—1
Clemens—Berkhout		1—0
Kooyman—van Schaik		0—1
Berkhout—Engelsman		1—0
Heidendaal—Clemens		1—0
Oomen—Berkhout		1—0
Engelsman—Kooyman		0—1
Nelissen—Clemens		1—0
Meyers—Heidendaal		½—½
Oomen—Meyers		0—1
Nelissen—Brock		0—1
Berkhout—Kooyman		0—1
Meyers—Berkhout		1—0
Brock—Engelsman		1—0
Clemens—Oomen		0—1
Heidendaal—van Schaik		0—1

De stand per 18 December 1954:

1. T. Meyers	8 6 1 1 6 ½	81,25
2. C. Oomen	8 6 — 2 6	75,—
3. J. Heidendaal	9 5 2 2 6	66,67
4. H. Nelissen	6 4 — 2 4	66,67
5. Th. v. Schaik	6 4 — 2 4	66,67
6. Ch. Brock	8 5 — 3 5	62,50
7. St. Clemens	9 3 — 8 3	33,33
8. J. Kooyman	8 2 — 6 2	25,—
9. R. Berkhout	9 1 1 7 ½	16,67
10. J. Engelsman	5 — 5 0	0,00

Achterstallige partijen:

Wit	Zwart	
Meyers—Engelsman		
Engelsman—Nelissen		
Engelsman—Oomen		
Van Schaik—Nelissen		
Brock—van Schaik		
Van Schaik—Engelsman		
Kooyman—Nelissen		

Verzocht wordt de achterstallige partijen nog dit jaar te willen inhalen, waarna dan op Maandag 10 Januari a.s. met de tweede helft begonnen kan worden.

Het rooster van de tweede helft zal tijdig worden toegezonden.

Commissie „Opleidingen”

Ouderavond

Op Vrijdag 17 December heeft de Commissie „Opleidingen” in de boven foyer van de cantine een ouderavond georganiseerd t.b.v. de ouders van onze leerlingen van de Bedrijfschool Laboranten, Werkplaats en Electriciens.

Om 8 uur opende de Weleerwaarde Heer Rector Thyssen deze bijeenkomst met de christelijke groet, welke door de aanwezigen staande werd beantwoord. Vervolgens nam de voorzitter, de heer Zwart het woord en heette alle aanwezigen welkom. Hij sprak van een belangrijk moment omdat dit de eerste ouderavond is die gegeven wordt in het 62-jarige bestaan van de Kempense Zinkmaatschappij.

De Commissie was verheugd, dat de ouders in zo grote getale aan de uitnodiging van de Commissie hebben gehoor gegeven. Hieruit blijkt, dat ook de ouders belangstelling hebben voor hetgeen de K.Z.M. voor de jongens doet.

Hierna gaf de heer Zwart een korte uiteenzetting van de werkzaamheden van de Commissie „Opleidingen” en schetste in het kort het ontstaan van de verschillende Bedrijfscholen.

Na deze inleiding gaf de heer Zwart het woord aan de heer Bekkers die een causerie hield over de vakopleiding in Nederland. De heer Bekkers heeft in een gloedvol betoog de algemene vorming van de Nederlandse jeugd geschetst, hij zei o.a. dat het onderwijs in Nederland heden ten dage een tendenz van vernieuwing vertoont. Het onderwijs moet naast het bijbrengen van parate kennis ook karaktervorming geven, wij moeten niet alleen vakmensen kweken maar daarnaast ook mensen waar kerk en staat op bouwen kunnen.

Deze taak om de jonge karakters in goede banen te leiden is niet alleen weggelegd voor het onderwijzend personeel maar daarbij is de steun van de ouders zeer voornaam en noodzakelijk.

De opleiding zoals de Commissie ze denkt te geven tracht zij ook in deze geest uit te voeren. Vandaar ook dat het zo belangrijk is dat een contact

bestaat tussen de ouders en de mensen van het onderwijs. Deze avond is ook als zodanig bedoeld. En hij hoopt van harte dat de ouders van de geboden gelegenheid gebruik zullen maken om met de leraren overleg te plegen.

De belangen, welke door deze opleidingen gediend worden raken niet alleen het bedrijf maar in wel even grote mate de leerlingen zelf, en daardoor natuurlijk ook de ouders. Het is n.l. zo, dat het bedrijf goede vaklieden nodig heeft, wil het zijn voorname plaats in de huidige samenleving behouden. Maar even zo goed moet de mens van vandaag zich uitrusten om de strijd om het bestaan te kunnen voeren. De mens van tegenwoordig moet kennis vergaren, moet specialist zijn, wil hij iets bereiken. En dit tweddelig doel streeft de Commissie na.

Wij allen moeten het waarderen, dat de Directie van de Kempense Zinkmaatschappij op zo een voortvarende wijze vorm geeft aan de nieuwe stromingen van deze tijd.

Na nogmaals gewezen te hebben op de taak der ouders, de leraren bij het onderwijs ter zijde te staan, besloot de heer Bekkers zijn betoog.

Hierna was het pauze en onder het genot van een kopje koffie en een vlaaitje hadden de ouders gelegenheid zich met de diverse leraren te onderhouden, waarvan ook dankbaar gebruik werd gemaakt.

De ouders van de leerlingen van de laborantenscholen kregen nog gelegenheid het leslokaal waar hun kinderen werken te bezichtigen. Na de pauze werd de film gedraaid „De vakopleiding in Nederland”, welke van het begin tot het eind de aandacht van de bezoekers en bezoekers boeide. Na afloop hiervan sloot de Rector met enige hartelijke woorden deze bijeenkomst.

Wij hebben ons oor hier en daar te luisteren gelegd en mogen werkelijk zonder enige pretentie zeggen dat deze eerste ouderavond geslaagd is. Zowel ouders als Commissieleden en leraren gingen zeer voldaan naar huis.

A R B E I D !

Wanneer het tweede gedrukte K.Z.M.-Bulletin uitkomt zal men in en rond de Kempense Zinkmaatschappij wel het heilige gevoel hebben van rust rond het grootse Kerstgebeuren; zal men de sfeer proeven van enige dagen vakantie rond Kerstmis; zal men in de binnenkamers van onze huizen onder de kerstboom en bij de kerstkrabbe met de kinderen het kerstgebeuren in de huiskamers brengen en zal Vader met z'n zware stem op zijn manier meezingen:

Stille nacht, heilige nacht.
En t' Wij komen tesamen... Komt laten wij Hem aanbidden, zal jubelen uit de kindermondjes...

*
En tijdens deze rust ons bezinnen over arbeid....
*

We kunnen tegenwoordig geen tijdschrift, geen courant, geen weekblad in handen krijgen of men leest over bedrijfspsychologie, over psychotechniek, over personeelsselectie, over waardering van de arbeid, over de mens in beroep en bedrijf, enz. enz. over persoonlijkheidsvorming.

Het is toch wel eens goed ons eens te bezinnen over het begrip arbeid. Want hoe vaak maakt men mee, dat en in kringen van intellectuelen en bij anderen, het allereerste niet goed wordt begrepen en aangevoeld.

De term arbeid wordt in diverse betekenissen gebezigd.

Iemand aan de zinkovens werkt!

Iemand aan 'n bouwbedrijf werkt!

Iemand op 'n kantoor werkt!

Iemand voor de schoolbanken werkt!

Iemand die leiding geeft aan arbeid.

Tussen al deze arbeid bestaat een overeenkomst. Men onderscheidt o.a. geestelijke en lichamelijke arbeid, leidende en uitvoerende arbeid, economische en culturele arbeid. Bij deze onderscheidingen wordt in 't geheel niet ingegaan op de wezensbepaling van arbeid.

In eigenlijke zin wordt bij arbeid alleen gesproken van een mens. Het is zelfs 'n buitengewoon voorrecht van de mens, te kunnen arbeiden. 'n Mens verricht arbeid, wanneer hij zijn geestelijke of lichamelijke krachten aanwendt in de richting van een bewust, gesteld doel, dat hij wil bereiken.

Men kan bij deze definitie van arbeid onmiddellijk de conclusie trekken, dat zelfs studeren en bidden, ar-

beiden is. En... vaak zware arbeid kan zijn! Arbeid behoort in 't geheel niet noodzakelijk gericht te zijn op het tot stand brengen van iets buiten de werker.

Zo kan zelfs 't spel van 'n kind arbeid zijn. Volgens bovenstaande definitie kan men enkel in overdrachtelijke betekenissen spreken van: De arbeid van 'n machine, omdat deze slechts dan werkt, wanneer en in zoverre zij geleid wordt door 'n mens.

De arbeidsdrang is in de menselijke natuur verankerd. Arbeid is geen vloek, maar een zegen! Men ziet dit niet altijd zo...

De mens heeft als hoge roeping voort te brengen en te „scheppen”, zich zelf en wat op aarde is te vervolmaken en op te voeren tot Gods verheerlijking. Arbeid is 'n plicht en juist daarom vloeit hieruit voort zijn verantwoordelijkheid waar hij ook staat of wat zijn arbeid ook is.

De arbeid zo gezien, geeft bij velen 'n heel ander cachet aan de vervulling van de dagelijkse tot sleur gedoemd zijnde opvatting van zijn plicht. Op zich is arbeid nooit een vloek. Slechts in bepaalde gevallen zou men mogen spreken van „de vloek van de arbeid”, wanneer zij b.v. in omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden geschiedt, die de arbeid overmatig vermoeit en eentonig zou doen zijn, of die de mens in plaats van hem op te beuren, te versterken en tot ontplooiing te brengen, lichamelijk, zedelijk en godsdienstig ten gronde richten d.i. hem tot een „technische slaaf” zouden maken.

De juiste opvatting van de arbeid heeft pas na de verschijning van vele gedenkwaardige geschriften, ontstaan in de geesten van grote persoonlijkheden, diep wortel geschoten en nog steeds krijgt men 'n beter begrip voor arbeid, „arbeidersopvoeding”, beroep. Heeft de Encycloek „Rerum Novarum” in deze niet veel braakliggende grond vruchtbaar gemaakt? En hebben onze Arbeidersbewegingen in deze niet zeer effectief gewerkt en werken ze nog niet verder?

Arbeid in de ruimste zin van het woord, en meer speciaal de arbeid in de bedrijven, moet voor ieder verbonden zijn met de voor de waarde van de mens noodzakelijke gevoelens: de behoefte om scheppend werkzaam te zijn, de behoefte tot samenwerken, de behoefte om te dienen.

A. B.